

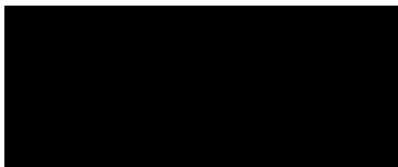

KRAJSKÝ ÚŘAD LIBERECKÉHO KRAJE

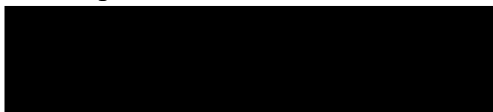
odbor silničního hospodářství

Datovou schránkou

ID DS: zfvhkv

Zastoupen:

Číslo jednací

OSH 721/25-4/67.1/25231/SK
KULK 23965/2026

Oprávněná osoba, linka, email

Bc. Klára Schwarzová / 661
klara.schwarzova@kraj-lbc.cz

Liberec

14.04.2026

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor silničního hospodářství (dále jen „správní orgán II. stupně“), jako správní orgán funkčně, věcně a místně příslušný dle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a dle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), projednal odvolání účastníka řízení, [redacted]

[redacted] (dále též „odvolatel“), podané prostřednictvím zvoleného zmocněnce, [redacted]

[redacted] (dále též „zmocněnec“) v zákonné lhůtě dne 30.06.2025, proti rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravně správních agend (dále též „správní orgán I. stupně“) č. j. MML093397/25/1212/OD/Kro, č. dokumentu: 195313/25, ze dne 10.06.2025, kterým byl shledán vinným z úmyslného spáchání **přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“),** když porušil ust § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. Přestupku se odvolatel dopustil tím, že dne 10.03.2025 v 15:40 hod. řídil motorové vozidlo tov. zn. [redacted] registrační značky [redacted] po pozemní komunikaci v Liberci, v ulici [redacted] kde byl u čp. [redacted] kontrolován hlídkou PČR a byl proveden test na návykové látky přístrojem Drugwipe s pozitivním výsledkem a zjištěna přítomnost látky Amfetamin/Metamfetamin. Na základě tohoto testu byl vyzván, aby se podrobil lékařskému

T 485 226 111 E podatelna@kraj-lbc.cz

vyšetření spojenému s odběrem krve ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou, tomuto se odmítl podrobit.

Za toto jednání byl odvolateli podle ust. § 35 písm. b) a ust. § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v souladu s ust. § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, uložen správní trest – pokuta ve výši 25 000 Kč (slovy dvacet pět tisíc korun českých). Podle ust. § 35 odst. c) a ust. § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a v souladu s ust. § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu, mu byl uložen správní trest – zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, přičemž se do doby zákazu činnosti podle ust. § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu započítává doba od zadržení řidičského průkazu, a to ode dne 10.03.2025. Zároveň mu byla podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 6 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o paušální částce nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost uhradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 2 500 Kč.

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor silničního hospodářství, po přezkoumání všech okolností případu a posouzení námitek odvolatele, odvolání podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu

z a m í t á

a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzuje v plném rozsahu.

O d ů v o d n ě n í :

Provedeným řízením před správním orgánem I. stupně, opírajícím se zejména o spisový materiál zajištěný Policií České republiky, KŘP Libereckého kraje, Odborem služby pořádkové policie, Pohotovostním a eskortním oddělením Pastýřská Liberec, č. j. KRPL-24050/PŘ-2025-1800VE, byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, když se neřídil ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. Ze spisové dokumentace je zřejmé, že odvolatel dne 10.03.2025 v 15:40 hod. řídil motorové vozidlo tov. zn. [REDAKCE] registrační značky [REDAKCE] po pozemní komunikaci v Liberci, v ulici [REDAKCE], kde byl u čp. [REDAKCE] kontrolován hlídkou PCR a byl proveden test na návykové látky přístrojem Drugwipe s pozitivním výsledkem a zjištěna přítomnost látky Amfetamin/Metamfetamin. Na základě tohoto testu byl vyzván, aby se podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou, tomuto se odmítl podrobit.

Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně měl věc přestupku za spolehlivě zjištěnou a prokázanou, vydal dne 26.03.2025 příkaz č. j. MML093397/25/1212/OD/Kro, č. dokumentu: 094904/25, který byl odvolateli doručen do vlastních rukou dne 01.04.2025. Odvolatel podal prostřednictvím zvoleného zmocněnce dne 07.04.2025 proti příkazu odpor, společně s ním byla doručena správnímu orgánu I. stupně plná moc, na základě které odvolatel zmocnil [REDAKCE], aby ho v dané věci zastupoval. Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení předvoláním k nařízenému termínu ústního jednání na den 22.05.2025 v 8:30 hod (doručeno dne 28.04.2025). V písemnosti byl mimo jiné řádně poučen o tom, že v závěru ústního jednání, před vydáním rozhodnutí, mu bude dána možnost vyjádřit se v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, k podkladům rozhodnutí. Následně dne 20.05.2025 bylo správnímu

orgánu I. stupně doručeno „*Vyjádření ke svědeckým výpovědím, sdělení k termínu ústního jednání*“ zasláné prostřednictvím zmocněnce odvolatele, kde uvedl, že nevyužije práva účasti na ústním jednání, navrhl doplnění dokazování o výsledch zasahujících policistů z důvodu nestandardního průběhu silniční kontroly, kdy odvolatel byl zastaven bez podezření ze spáchání jakéhokoli přestupku, nebyl policisty poučen o následcích odmítnutí a z důvodu existence dvou verzí průběhu kontroly. Dále správní orgán I. stupně požádal o zaslání doplněných podkladů. Ve stanovený den a hodinu (dne 22.05.2025 v 08:30 hodin) se konalo ústní jednání, a to v nepřítomnosti odvolatele i jeho zmocněnce, kteří se k jednání nedostavili. V rámci ústního jednání bylo správním orgánem I. stupně provedeno řádné dokazování předloženým spisovým materiálem vč. videozáznamu na CD. Správní orgán I. stupně měl po zvážení předložených důkazů za dostatečně prokázané spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona, proto následně dne 10.06.2025 vydal rozhodnutí č. j. MML093397/25/1212/OD/Kro, č. dokumentu: 195313/25, které bylo oznámeno odvolateli prostřednictvím zmocněnce dne 16.06.2025. Dne 30.06.2025 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání proti uvedenému rozhodnutí, které bylo na základě výzvy správního orgánu I. stupně dne 21.07.2025 doplněno. Dne 15.08.2025 byl kompletní spisový materiál zaslán správnímu orgánu II. stupně k vedení odvolacího řízení. Dne 06.01.2026 byla správnímu orgánu II. stupně zaslána žádost o sdělení stavu věci, kdy byla správním orgánem II. stupně dne 14.01.2026 poskytnuta informace ke stavu řízení.

Správní orgán II. stupně přezkoumal, podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu, soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Napadené rozhodnutí bylo podle ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přezkoumáno v plném rozsahu.

Správní orgán II. stupně má za to, že v daném případě postupoval správní orgán I. stupně v souladu se zákonem o silničním provozu, zákonem o odpovědnosti za přestupky a správním řádem, tedy v souladu se zásadou legality, vycházející z článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, jako jednou ze základních zásad správního řízení, vyplývající i z ust. § 2 odst. 1 správního řádu. Postup správního orgánu I. stupně byl i v souladu se zásadou materiální pravdy, vycházející z ust. § 3 správního řádu, kdy byl správním orgánem I. stupně zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu. K provedení důkazů užil všech důkazních prostředků, které byly vhodné ke zjištění stavu věci, a které nebyly získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy.

Při posuzování odvolání je potřebné vycházet z ust. § 20 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 65/2017 Sb.“). Podle odstavce 1 písm. a) tohoto ustanovení (citace): „***Orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek.***“ V tomto konkrétním případě se odvolatel podrobil orientačnímu vyšetření přístrojem DrugWipe 5SP s pozitivním výsledkem a následně se přes výzvu policisty podle ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, odmítla podrobit odbornému lékařskému vyšetření podle zvláštního právního předpisu, ke zjištění, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou.

Zmocněnec odvolatele v části I. odvolání uvádí, že podává odvolání proti rozhodnutí, neboť se domnívá, že byl zkrácen na svých právech takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí.

Správní orgán II. stupně se k zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí vyjádřil výše, navíc

zmocněnec odvolatele nekonkretizuje, na kterých svých právech byl krácen, a proto správní orgán II. stupně uvedený argument nepřijal.

V bodě **II.** zmocněnec namítá, že výroková část rozhodnutí neodpovídá zákonným požadavkům, neboť vykazuje nedostatky spočívající zejména v nedostatečné identifikaci osoby pachatele v době spáchání skutku, nejasném vymezení samotného přestupkového jednání a v absenci řádného posouzení naplnění alespoň formálních znaků přestupku, což zpochybňuje samotnou postižitelnost jednání.

Správní orgán II. stupně k této námitce uvádí, že ji neshledal důvodnou. Z výrokové části napadeného rozhodnutí je zřejmé, že odvolatel je ve výroku identifikován dostatečně určitě a nezaměnitelně, a to uvedením jména, příjmení, data narození a místa trvalého pobytu. Taková identifikace plně odpovídá požadavkům právních předpisů a nevzbuzuje žádné pochybnosti o totožnosti osoby, která byla uznána vinnou ze spáchání přestupku. Současně je skutek ve výroku vymezen konkrétně a srozumitelně, a to uvedením místa, času, způsobu jednání i jeho podstatných okolností, včetně popisu silniční kontroly, provedení orientačního testu na návykové látky s pozitivním výsledkem a následného odmítnutí podrobit se odbornému lékařskému vyšetření. Takové vymezení skutku je dostatečné k tomu, aby nemohlo dojít k jeho záměně s jiným jednáním, a umožňuje jednoznačně dovodit, v čem správní orgán I. stupně spatřuje protiprávní jednání odvolatele.

K námitce nedostatečné identifikace osoby pachatele správní orgán II. stupně dále uvádí, že ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že odvolatel byl na místě silniční kontroly řádně ztotožněn policií na základě předložených dokladů totožnosti (občanského průkazu č. [REDAKCE] a řidičského průkazu [REDAKCE]). Tato skutečnost je doložena jak oznámením o přestupku sepsaným na místě kontroly, kde se odvolatel měl možnost vyjádřit, což neučinil a oznámení podepsal, tak je to podpořeno úředním záznamem policistů. Spisový materiál navíc obsahuje videozáznam a fotodokumentaci (obojí uložené na přiloženém CD). Fotodokumentace obsahuje fotografii zachycující vozidlo odvolatele, odvolatele u vozidla a fotografii jeho řidičského průkazu společně s výsledkem orientačního testu na přítomnost návykových látek, z kterého je patrná pozitivita na AM/Met. Videozáznam pak dokumentuje výzvu k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou v návaznosti na pozitivní výsledek testu, a odmítnutí odvolatele (včetně toho, že odvolatel je policistou osloven jménem). Tyto důkazní prostředky se vzájemně doplňují a podporují závěr o totožnosti pachatele. Tvzení odvolatele o existenci pochybností o osobě pachatele se tak nezakládá na zjištěném skutkovém stavu, neboť správní orgán I. stupně měl k dispozici dostatečné množství důkazů, na jejichž základě mohl spolehlivě uzavřít, že se přestupku dopustil právě odvolatel.

Rovněž námitku týkající se absence posouzení formálních znaků přestupku neshledal správní orgán II. stupně důvodnou, neboť z výroku i odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá právní kvalifikace jednání odvolatele a naplnění znaků skutkové podstaty přestupku podle příslušných ustanovení zákona o silničním provozu.

Pod bodem **III.** zmocněnec odvolatele poukazuje na to, že správní orgán I. stupně neprokázal bez důvodných pochybností, že se přestupku dopustil právě odvolatel, a nepostupoval v souladu se zásadou *in dubio pro reo*. Současně namítá porušení práva na obhajobu a zásady oficiality, když správní orgán neprovedl navrhané důkazy, zejména svědecké výpovědi, a nedostatečně zjistil skutkový stav. Správní orgán I. stupně nesprávně hodnotil důkazy, když bez náležitého odůvodnění upřednostnil některé důkazní prostředky. Dále je zpochybněna zákonnost výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření, neboť dle názoru odvolatele nebyla dána důvodná domněnka pro takový postup.

Správní orgán II. stupně k této námitce uvádí, že ji neshledal důvodnou. V projednávané věci

správní orgán I. stupně zjistil skutkový stav v rozsahu, o němž neměl důvodné pochybnosti, a to v souladu se zásadou materiální pravdy. Stav „bez důvodných pochybností“ přitom představuje takovou míru pravděpodobnosti, kdy neexistují rozumné a reálně uvažovatelné pochybnosti o opaku. Hodnocením provedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemné souvislosti, dospěl správní orgán I. stupně k jedinému logickému a přesvědčivému závěru, že se odvolatel dopustil přestupku tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí, tedy přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu ve spojení s porušením ust. § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona.

K námitce porušení zásady *in dubio pro reo* správní orgán II. stupně konstatuje, že tato zásada dopadá pouze na případy, kdy po provedeném dokazování přetrvávají důvodné pochybnosti o skutkovém stavu. Taková situace však v projednávané věci nenastala, neboť skutkový stav byl prokázán souborem vzájemně se doplňujících důkazů. Ze spisového materiálu, zejména z oznámení o přestupku (list č. 2 spisu), vyplývá, že odvolatel se po výzvě a poučení odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření, přičemž tento záznam byl odvolatelem vlastnoručně podepsán. Odvolatel současně podepsal i poučení řidiče, čímž stvrdil, že byl řádně poučen o svých právech a povinnostech a že tomuto poučení porozuměl. Ve spise je dále založen samostatný dokument obsahující poučení (list č. 4 spisu), jehož součástí je i výslovné upozornění na právní důsledky odmítnutí podrobit se vyšetření ve smyslu ust. § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu. Součástí důkazního materiálu je rovněž videozáznam, na němž je jednoznačně zachycena výzva policisty k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření včetně odběru biologického materiálu, a to způsobem zřetelným, srozumitelným a nevyvolávajícím pochybnosti o jejím obsahu. Z videozáznamu je rovněž patrné, že odvolatel tuto výzvu odmítl.

K námitce, že nebyly provedeny svědecké výpovědi zasahujících policistů, správní orgán II. stupně uvádí, že provedení těchto důkazů nebylo v daném případě nezbytné, neboť skutkový stav byl spolehlivě prokázán již jinými důkazními prostředky. Správní orgán I. stupně není povinen provést všechny navržené důkazy, ale pouze ty, které jsou potřebné ke zjištění skutkového stavu. V situaci, kdy byl skutkový stav dostatečně objasněn, by provedení svědeckých výpovědí bylo nadbytečné.

Námitku směřující proti hodnocení důkazů správní orgán II. stupně rovněž neshledal důvodnou. Správní orgán I. stupně hodnotil důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů a své závěry řádně odůvodnil. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, jakými úvahami byl veden a proč považoval provedené důkazy za věrohodné a dostatečné.

K námitce nezákonnosti výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření správní orgán II. stupně uvádí, že tato byla učiněna v souladu s právními předpisy. Výzva policisty byla řádně a prokazatelně učiněna, jak vyplývá z výše uvedených důkazů, přičemž existence pozitivního orientačního testu na návykové látky představovala dostatečný podklad pro další postup policie. Povinností policisty je osobu k vyšetření vyzvat, nikoliv ji poučovat o všech právních důsledcích jejího jednání nad rámec stanovený zákonem.

Na základě výše uvedeného správní orgán II. stupně uzavírá, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně, bez důvodných pochybností, nedošlo k porušení práva na obhajobu ani zásady oficiality a námitky odvolatele v tomto směru nejsou důvodné.

V bodě IV. zmocněnec odvolatele namítá, že nebyl prokázán materiální aspekt přestupku. Uvádí, že správní orgán I. stupně neprokázal, v čem konkrétně mělo spočívat ohrožení či narušení veřejného zájmu, přičemž nedošlo k dopravní nehodě ani k ohrožení ostatních účastníků silničního provozu. Správní orgán I. stupně podle něj nesprávně ztotožnil formální a materiální znaky přestupku, ačkoliv tyto musí být prokazovány samostatně. Zmocněnec dále poukazuje na existenci zvláštních okolností případu, které mohly vyloučit naplnění materiální

stránky přestupku, aniž by se s nimi správní orgán I. stupně dostatečně vypořádal.

K tvrzení odvolatele o nenaplnění materiálního aspektu přestupku správní orgán II. stupně konstatuje, že správní orgán I. stupně se materiální stránkou přestupku zabýval a své závěry v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Z jeho odůvodnění je zřejmé, jaký chráněný zájem byl jednáním odvolatele dotčen a v čem konkrétně spočívala společenská škodlivost daného jednání. Materiální znak přestupku spočívá v porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, přičemž v oblasti silničního provozu je tímto zájmem zejména bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, jakož i ochrana života, zdraví a majetku osob. V projednávaném případě došlo k narušení tohoto zájmu tím, že se odvolatel jako řidič odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření po pozitivním orientačním testu na návykové látky. Tím znemožnil ověření, zda řídil pod vlivem návykové látky, a současně porušil svou zákonnou povinnost spolupracovat při kontrole, jejímž účelem je právě ochrana bezpečnosti silničního provozu.

Správní orgán II. stupně zdůrazňuje, že pro naplnění materiální stránky přestupku není nezbytné, aby došlo ke konkrétnímu škodlivému následku, například dopravní nehodě či bezprostřednímu ohrožení konkrétní osoby. Postačuje již samotné ohrožení chráněného zájmu. Jak správně uvedl správní orgán I. stupně, společenská nebezpečnost jednání spočívá v tom, že osoby, které mohou být ovlivněny návykovou látkou, představují riziko pro bezpečnost silničního provozu, přičemž odmítnutí podrobit se vyšetření znemožňuje toto riziko vyloučit.

K námitce, že správní orgán I. stupně ztotožnil formální a materiální znaky přestupku, správní orgán II. stupně uvádí, že takový závěr ze spisu ani z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá. Správní orgán I. stupně sice poukázal na to, že jednání odvolatele naplňuje zákonnou skutkovou podstatu přestupku, avšak současně posuzoval i jeho společenskou škodlivost s ohledem na konkrétní okolnosti případu, a dospěl k závěru, že materiální znak byl naplněn. Tento postup je v souladu s právní úpravou i judikaturou. K tvrzení o existenci zvláštních okolností případu správní orgán II. stupně uvádí, že ze spisového materiálu žádné takové okolnosti, které by snižovaly společenskou škodlivost jednání natolik, že by vylučovaly naplnění materiální stránky přestupku, nevyplývají. Skutečnosti uváděné odvolatelem, zejména že nedošlo k dopravní nehodě či přímému ohrožení jiných účastníků silničního provozu, nepředstavují samy o sobě výjimečné okolnosti, které by odůvodňovaly závěr o nenaplnění materiálního znaku přestupku. Na základě výše uvedeného správní orgán II. stupně uzavírá, že materiální aspekt přestupku byl v projednávané věci prokázán a námitky odvolatele v tomto směru nejsou důvodné.

V části V. zmocněnec odvolatele uzavírá, že výše uvedené nedostatky činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným a nezákonným. Navrhuje proto jeho zrušení a vrácení věci k novému projednání. Současně žádá, aby v případě uložení povinnosti k osobnímu plnění bylo rozhodnutí o odvolání doručeno účastníkovi řízení osobně.

Správní orgán II. stupně uvádí, že napadené rozhodnutí nepovažuje za nepřezkoumatelné ani nezákonné. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, jakými úvahami byl správní orgán I. stupně veden, jaké důkazy provedl, jak je hodnotil a k jakým závěrům dospěl. Rozhodnutí je srozumitelné, přezkoumatelné a odpovídá požadavkům právních předpisů. Návrh odvolatele na zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání proto správní orgán II. stupně neshledal důvodným.

Správní orgán II. stupně se také vyjadřuje k žádosti zmocněnce odvolatele, který s odkazem na ust. § 34 odst. 2 správního řádu žádá správní orgán II. stupně za situace, kdy má účastník řízení v návaznosti na vydávané rozhodnutí o odvolání něco osobně vykonat, specificky například odevzdat řidičský průkaz, nechť rozhodnutí o odvolání v souladu s tímto výkladovým stanoviskem, konečně i s ohledem na odůvodněnost tohoto postupu, doručí taktéž účastníkovi

osobně. Tuto žádost správní orgán II. stupně odmítá jako nedůvodnou, neboť napadené rozhodnutí není písemností, z níž pro odvolatele plyne povinnost v probíhající řízení něco osobně, a to nezbytně osobně, vykonat. To ostatně reflektuje i judikatura, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j.: 1 As 100/2008-61, z něhož správní orgán II. stupně cituje: „*V souzeném případě žalovaný doručoval rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena sankce za přestupek. Jednalo se již o rozhodnutí ve věci samé, kterým řízení končil, nepotřeboval tedy již osobní součinnost žalobce, a proto správně doručoval napadené rozhodnutí pouze jeho zástupci. Vždyť právě tímto způsobem je nejúčinněji zajištěna i ochrana samotného žalobce. Zástupce (právní profesionál) může provádět co nejrychleji a nejúčinněji potřebné právní kroky k zajištění obrany zastoupeného. Shodují-li se tedy obě strany v tvrzení, že žalobce byl v řízení zastoupen advokátem Mgr. Petrem Vaňkem, pak mělo být rozhodnutí žalovaného doručeno toliko jemu. Tvrdí - li žalobce v kasační stížnosti, že předmětné rozhodnutí mělo být doručeno nejen jeho zástupci, ale i jemu, pak se (jak shora vyloženo) mýlí.*“

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se správní orgán I. stupně dostatečně zabýval i otázkou zavinění, s čímž se správní orgán II. stupně ztotožňuje. V daném případě se jedná o úmysl nepřímý [ust. § 15 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky], kdy odvolatel (jako osoba odborně způsobilá k řízení motorových vozidel) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. Odvolatel byl policisty řádně poučen o právních následcích odmítnutí úkonu, tudíž věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem – bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Jednoznačným cílem jeho jednání bylo znemožnit objektivní zjištění, zda se nacházel v době řízení motorového vozidla pod vlivem jiné návykové látky. Odvolatel byl v době předmětného protiprávního jednání držitelem příslušného řidičského oprávnění a jistě znal pravidla provozu na pozemních komunikacích, včetně povinnosti je dodržovat. Jako držitel příslušného řidičského oprávnění složil zkoušku k jeho získání, čímž splnil podmínku odborné způsobilosti, kterou musí splňovat po celou dobu držení řidičského oprávnění – ust. § 82 odst. 3 zákona o silničním provozu. Odvolatel tedy jako osoba odborně způsobilá k řízení motorových vozidel věděl, jaké jsou povinnosti řidiče, včetně povinnosti dle ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu (podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou), tedy věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, kterým bezesporu je bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Na podporu svého tvrzení, že se v případě odvolatele jedná o zavinění úmyslné, správní orgán II. stupně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.02.2013, č. j.: 4 As 53/2012 – 12.

K uloženým správním trestům správní orgán II. stupně uvádí, že za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se podle ust. § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu ukládá správní trest – pokuta v rozmezí od 25 000 Kč do 75 000 Kč, kdy odvolateli byla uložena pokuta v nejnižší možné výši, tedy ve výši 25 000 Kč. Správní orgán II. stupně dále poukazuje na skutečnost, že odvolatel má možnost požádat správní orgán I. stupně o nastavení splátkového kalendáře, aby byla co nejméně ovlivněna jeho dosavadní životní úroveň. K uloženému správnímu trestu – zákazu řízení všech motorových vozidel správní orgán II. stupně konstatuje, že i tento byl uložen v nejnižší možné délce, tedy v délce 18 měsíců. Je samozřejmé a rovněž žádoucí, aby uložené správní tresty byly pro odvolatele nepřijemné, takový efekt je přirozenou vlastností jakékoliv trestu. Uložení obou správních trestů správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně zdůvodnil, kdy s tímto odůvodněním se správní orgán II. stupně ztotožňuje.

Podle správního orgánu II. stupně správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu vyhodnotil všechny shromážděné podklady pro vydání rozhodnutí, zejména důkazy, podle své úvahy, a to každý jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a rovněž tak pečlivě přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Důkazní materiál považuje správní orgán II. stupně za konzistentní, ve vzájemném souladu a od počátku tvořící ucelený řetězec informací o protiprávním jednání odvolatele, což je náležitě popsáno v odůvodnění napadeného rozhodnutí. V daném případě správní orgán I. stupně zjistil skutkový stav věci, o němž neměl žádné důvodné pochybnosti a prokázal, že se odvolatel přestupku dopustil.

Na závěr pokládá správní orgán II. stupně za vhodné uvést, že rozhodnutí správního orgánu I. a II. stupně tvoří jeden celek, proto je nutno z tohoto pohledu nahlížet i na odůvodnění těchto rozhodnutí jako na jeden celek (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12.10.2004, č. j.: 5 Afs 16/2003 - 56, či rozsudky NSS ze dne 28.12.2007, č. j.: 4 As 48/2007 - 80, a ze dne 26.03.2008, č. j.: 9 As 64/2007 - 98). Určité nedostatky odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně mohou tak být odstraněny odvolacím orgánem, zejména pokud tak lze učinit na základě podkladů rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů se Krajský úřad Libereckého kraje, odbor silničního hospodářství jako odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat (ust. § 91 odst. 1 správního řádu).

Bc. Dominika Frömelová, DiS.
vedoucí odboru silničního hospodářství

Účastník řízení

zastoupený